

PAPER DETAILS

TITLE: Farkli Desarj Türlerinin Seyrelme Verimliliğinin Fiziksel Modelleme Yardimiyla Incelenmesi

AUTHORS: Ahmet KARATAS,Murat AKSEL

PAGES: 10-23

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2896238>

Farklı Deşarj Türlerinin Seyrelme Verimliliğinin Fiziksel Modelleme Yardımıyla İncelenmesi

Ahmet Karataş^{1*} , Murat Aksel²

^{1,2}Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Rafet Kayış Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği Bölümü, Antalya, Türkiye.

*karatass.ahmettt@gmail.com

Özet

Sanayileşmenin artmasıyla beraber su kıyılarına çeşitli tesisler kurulmaktadır. Bu tesisler, deniz ekosistemini olumsuz yönde etkilediği bazı durumlar vardır. Bunlardan biri de ısıl deşarjlardır. Yapılan ısıl deşarjlar deniz ekosisteminde olumsuzluklar yaratabilmektedir. Isıl deşarjların oluşma nedeni; enerji santralleri, Demir-Çelik fabrikaları gibi tesislerin soğutma işlemini yapmak için deniz gibi büyük su kütlelerini soğutucu olarak kullanmalarıdır. Bu tür olumsuzlukların oluşmaması için deşarj suyunun sıcaklığına bağlı olarak alıcı ortamın sıcaklık değişimi yasalar ile kısıtlanmıştır. Bundan dolayı en iyi seyrelmeyi ve en ekonomik olan sistemin belirlenmesi önem kazanmıştır. Bunu öğrenebilmek için 3 farklı sistem laboratuvar ortamında test edilmiştir. İlk deneyde serbest düşen jetler, ikinci deneyde su yüzeyinden suya paralel jetler oluşturulmuş ve üçüncü deneyde ise su yüzeyine ikincil bir hazne yapılarak üç delikten deşarj yapılmıştır. Jetlerin oluşturduğu termal bulutlar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Termal Deşarj, Deniz Deşarjı, Seyrelme, Fiziksel Model

Investigation of Dilution Performance Depending on Discharge Conditions via Physical Modelling

Abstract

With the increase of industrialization, various facilities are being established on the water shores. There are some cases when these facilities negatively affect the marine ecosystem. One of them is thermal discharges. Thermal discharges can create negativities in the marine ecosystem. The reason for the occurrence of thermal discharges is that facilities such as power plants, iron and steel factories use large bodies of water such as the sea as a coolant to perform the cooling process. In order to prevent the occurrence of such negativities, the temperature change of the receiving medium depending on the temperature of the discharge water is restricted by law. Therefore, it has become important to determine the best dilution and the most economical system. In order to learn this, 3 different systems have been tested in a laboratory environment. In our first experiment, free falling jets, in our second experiment, jets parallel to the water were created from the water surface, and in our third experiment, a secondary reservoir was made on the water surface and discharged through three holes. Thermal clouds formed by jets have been studied.

Keywords: Thermal Discharge, Sea Discharge, Dilution, Physical Model

Geliş/Received: 16 Oca 2023 / 16 Jan 2023

Kabul Ediliş/Accepted: 18 Nis 2023 / 18 Apr 2023

1. GİRİŞ

Suların dünyamızın %71’lik kısmını oluşturduğu, yeryüzünde bulunan su miktarı 1,34 milyon km³ olduğu bilinmektedir. Bu büyük su kütesinin %97,5’u tuzlu sudan, %2,5’u ise tatlı sudan oluşmaktadır [1]. Gerek ülkemizde gerekse Dünyada yapılan çalışmalarda küresel iklim değişikliği ve ekolojik ayak izinin etkileri doğal ve yenilenebilir enerji kaynaklarının optimum şekilde kullanılması gerektiğini ortaya koyuyor. Birleşmiş Milletler Dünya Su Geliştirme raporuna göre, Dünya’da 2 milyar insanın suya doğrudan erişiminin olmadığı raporlanmıştır. Aynı raporda Küresel ısınma, Nüfus artışı ve Enerji ihtiyacının artmasından kaynaklı olarak 2050 yılına kadar su talebinin %55 oranında artacağı belirtilmiştir [2]. Sıcaklıkların yükselmesi ve iklim değişikliğinden kaynaklanan buharlaşmanın artması, deniz suyunun musilaj oranının artırmasında etkili olan sebeplerdendir. Bundan dolayı Marmara Denizi’ne ısıl deşarj yapmak yasaklanmıştır. Su ortamı fiziksel, kimyasal ve içindeki canlıların değerine göre birincil ve ikincil biyolojik bölgelere ayrılmaktadır. Sulardan sürekli yararlanılabilmek için bu kaynakların korunması oldukça önemlidir.

Isıl deşarj diğer adıyla sıcak su deşarjı, termik santraller, endüstriyel tesisler ve nükleer santraller gibi tesislerin prosesi soğutma amacıyla kullandıkları soğutma suyunu denize bırakmasıdır. Bu sıcak su deşarjı, çevresel olası etkileri nedeniyle tartışmalı bir konudur. Sıcak su deşarjı, proseslerin yüksek sıcaklıklarla işlem yapan tesisler genellikle deniz, göl, akarsu gibi su kaynaklarının kıyısında konumlandırılarak soğutma faaliyetlerinde suyun soğutma kapasitesinden faydalanır. Bu tesislerde soğutma sonrası ısıl kirliliğe sahip su alıcı ortam içine (göl, deniz, akarsu vb.) deşarj edilir. Sıcak su deşarjının deniz ekosistemini olumsuz etkilediği bilinmektedir. Bu olumsuz etkiler planktonların aşırı çoğalması, deniz suyunda bulunan oksijen seviyesinde değişikliklere, deniz çayırları habitatlarının yok olması olarak tespit edilmiştir. Yaşanan bu değişiklikler deniz yaşamı için potansiyel olarak zararlıdır. Su içerisinde yaşayan bazı canlılar yüksek sıcaklığa karşı hassas olmasından dolayı ısıl değişikliklere neden olan bir deşarj yapıldığı durumda sıcaklığa karşı dayanıklı olan canlılar, sıcaklığa karşı dayanıklı olmayan canlıların yerini almaya başlar. Özellikle sık aralıklarla termal deşarj yapan termik nükleer elektrik santralleri gibi tesisler deşarj ortamında olumsuz etkiler bırakabilmektedir. Bu nedenle, çoğu ülkede sıcak su deşarjına yönelik sıkı düzenlemeler ve kontroller vardır. [3, 4].

Bu olumsuz etkilerin azaltılması amacıyla yasal mevzuatlar geliştirilmiştir ve alıcı ortam kapasitesine bağlı olarak limit değerler tanımlanmıştır. Bu limit değerlerle uyumlu deşarj yapılması gerekli olup diğer yandan bölgesel koşullar ve ekonomik maliyetler gözetildiğinde kıyıya en yakın konumdan (sığ su bölgesinde veya kıyıda) deşarj yapılması gerekebilir. Özellikle 2018/14 sayılı “Atıksu Arıtma/Derin Deniz Deşarjı Tesisi Proje Onayı Genelgesi” öncesinde yapılan tesislerde ekonomik şartlar ön planda tutularak kıyından deşarj uygulaması tercih edilmiştir. Kapalı devre sistemlerinin maliyetinin, açık devre sistemlerin maliyetinden çok fazla olmasından kaynaklanan ekonomik koşullardan dolayı büyük su kütlelerinin kıyısında bulunan tesislerde açık devre sistemler kullanılmaktadır. Deşarj edilen termal su, su ekosisteminde ısı değişim toleransı düşük olan sucul canlılar bulunmasından dolayı alıcı ortamın sıcaklığının değişmesi canlıların habitatını ve üremelerini olumsuz etkilemektedir [5, 6]. Bundan dolayı gerek ülkemizde gerekse dünyada atık ısının alıcı ortama verilmesi için limit değerler mevzuatlarla belirlenmiştir. 31.12.2004 tarihli ve 25687 sayılı “Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği” hükümleri çerçevesinde düzenlenmiştir. Bu yönetmeliğe göre alıcı ortamın kapasitesine bakılmaksızın deşarj edilen suyun sıcaklığı en fazla 35 °C olmak zorundadır. Alıcı ortam ile yapılan termal deşarj arasındaki fark yaz aylarında (Haziran - Eylül arası) 1 °C ‘yi aşmaması, diğer aylarda ise 2 °C ‘yi aşmaması gerekmektedir. Ancak alıcı ortamın sıcaklığı 28 °C üzerinde olduğu durumlarda deşarj edilen suyun alıcı ortam sıcaklığını 3 °C ‘den fazla artırmayacak şekilde deşarj yapılsa, deşarj sıcaklığına herhangi bir sınırlama getirilmeden deşarj yapılmasına izin verilebilir [7]. Ancak bu limit değerler yakın kıyı bölgesinden yapılan deşarjlarda sağlanamayabilmektedir. Yakın kıyı bölgesinden yapılan sığ su deşarjlarının seyrelme süreçleriyle ilgili yapılan çalışmalarda termal bulut yoğunluk tabakalaşmasından etkilenerek belli bir bölgede kaldığını ve seyrelmenin az olduğunu, tabakalaşmanın olmadığı durumlarda ise seyrelmenin arttığı bulunmuştur [8]. Roberts ve diğerlerinin yaptıkları çalışmalarda; termal suyun yüzeye yaklaştığı durumlarda seyrelme değerinin 600-5400 ppm arasında

değiştiğini ortalama 1350 ppm değerine ulaştığını göstermiş, elde edilen değerlerin mevsimsel değişimle atık suyun alıcı ortamdaki davranışını etkilediğini bulmuşlardır [9]. Kanberli yapmış olduğu çalışmada; seyrelme ve iletim uzunluğunun yüksek olması için difüzörler yatay doğrultuda konulması gerektiğini bulmuştur[10]. Bu çalışmada durgun haldeki bir su kütlesi alıcı ortam kabul edilerek $\Delta T = +15\text{ }^{\circ}\text{C}$ sabit sıcaklık farkı ile çıkış kesitleri kurgulanarak sıcak su deşarjı yapılmış, sıcak su bulutunun seyrelmesi süreci çeşitli noktalara yerleştirilen sıcaklık ölçüm problemleri ile incelenmiştir.

Deneylerde yapılan çalışma termal suyun deniz içine batık jet ve kıydan düşü şeklinde deşarjının karşılaştırıldığı bir çalışmadır. Bu durum karşılaştırması deniz içi soğutma suyu deşarjının seyrelme performansının iyileştirilmesi amacıyla hangi deşarj yönteminin seyrelme açısından daha verimli olduğunu göstermektedir. Deşarj sistemlerinin tasarımında ve deşarj kontrolü yönetmeliklerinde durumun değerlendirilmesi açısından önemlidir.

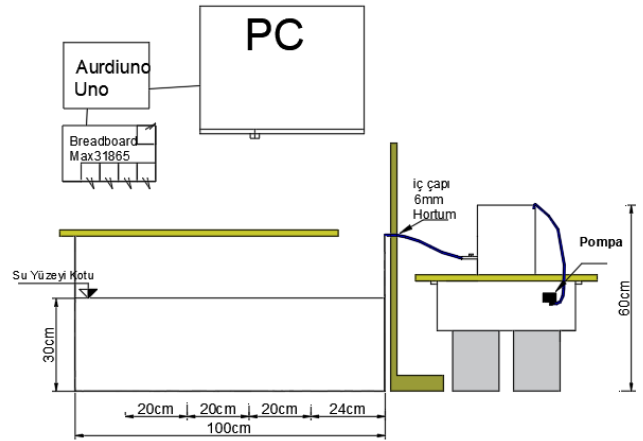
2. MALZEME VE METOT

2.1 Deney Sistemi

Deneylerde kullanılan sistem, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölüm laboratuvarında kurulmuştur. Deney sistemi bir adet deşarj yükleme tankı, alıcı ortam olarak hizmet veren büyük tank, sabit su seviyesi tutulmasına imkân sağlayan taşma sistemi ve basma pompası, deşarj borusu ve çeşitli noktalarda kurulu olan ve her bir senaryoda çalışmasında yerleşim planı daha sonraki alt bölümde sunulacak PT100 sıcaklık ölçüm problemleri ve bu problemlerden veri iletiminde ve kaydında kullanılan bilgisayar altyapısını kapsamaktadır. Deney sistemine ait görsel Şekil 1’de sunulmaktadır.

Şekil 1. Deney Sistemi

Şekil 2. Deney sisteminin kesiti

Deneyde alıcı ortam olarak sabit su derinliğine (30cm) ve sıcaklığına (17°C) sahip bir dikdörtgen kesitli plaksiglass malzemeden imal edilmiş tank kullanılmıştır. Tankın boyutları 100cm x 50cm x 40cm’dir. Atıksu olarak sabit sıcaklıkta (32°C) su alıcı ortama deşarj edilmiştir. Yapılan deneysel çalışmada deşarj hortumunun çapı 6mm olarak belirlenmiştir. Atık suyun deşarj edildiğinde termal bulut davranışının izlenebilmesi amacıyla deşarj suyuna suda çözünebilir kırmızı renkte mürekkep ilave edilmiştir. Deşarj edilecek su ile deşarj tankının arasındaki bağlantıyı kesmek için deşarj tankında vana kullanılmıştır. Deşarj edilen suyun debisini ölçmek için arduino kontrollü debimetre deşarj hortumu üzerine takılmıştır. Bu sayede deşarj debisi ortalama 1,88lt/dk olarak ölçülmüştür. Deşarj tankındaki suyun karışması ve sıcaklığının homojen olması için 2 adet sobo marka wp-4880 model pompa kullanılmaktadır. Bu pompaların adeti saate 600L su basma kapasitesine sahiptir. Problemlerin konumlarının değişmemesi için “T” şeklinde yapılmış prob tutacağı tasarlanmıştır. Deneyde 5 adet prob senaryoya özgü olarak farklı konumlarda yerleştirilmiştir. Yerleştirilen ilk prob deşarj hortumunun çıkış noktasına olan uzaklığı 24cm olacak şekilde konumlandırılmıştır, kalan problemler ise birbirlerine 20cm aralıklarla alıcı ortam olarak

kullanılan deney tankının içerisine eşit aralıklarla yerleştirilmiştir. Böylelikle deşarj jetlerinin oluşturduğu termal bulutlun zamana bağlı sıcaklığının değişimi izlenmiştir. P1, P2, P3, P4 ve P5 noktalarındaki problemlerden elde edilen veriler bilgisayara kaydedilmiştir. Deşarj edilecek suyun sabit bir kottan alıcı ortama verilebilmesi için ‘L’ şeklinde yapılmış deşarj hotumu ayağının üzerine 50cm yüksekliğinde 11mm çapında bir delik açılmıştır. Deneyin gerçekleştirilmesi için yapım hazırlıkları boyunca geçen sürede tanktaki suyun sıcaklığının homojen olarak dağılması için deneye başlamadan önce karıştırıcı çubuk yardımı ile su karıştırılıp termal tabakalaşmanın önlenmesi amacıyla homojenize edilmiştir. Tanka dik bir şekilde yerleştirilmiş dijital kamera ile deney süreci video kaydına alınmıştır. Video kaydı sayesinde termal bulutların izlediği yörünge izlenmiştir. Deneylerin değerlendirme aralığı, yansımaya bağlı girişimin etkisinin ortadan kaldırılması amacıyla ilk çıkış yapan jetin meydana getirdiği termal bulutun çıkışı ile tankın uzak çeperine çarptığı andaki zamana kadar geçen süre kadar seçilmiştir. Deneylerde 3 farklı senaryo çalışması gerçekleştirilmiştir.

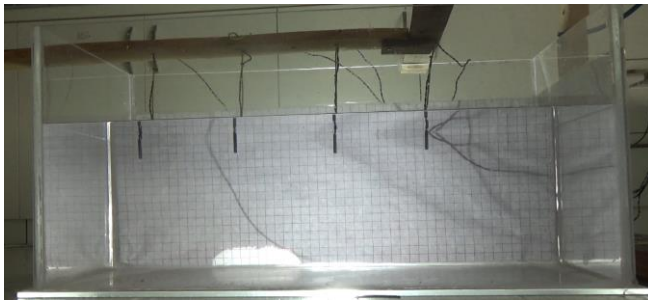
2.2 Senaryolar

Deney sistemi kurulduktan sonra üç farklı bölgeden deşarj yapılarak, ilgili deşarjın uygun izlenebileceği şekilde de ölçüm problemleri yerleştirilmiştir. Her senaryo için detaylı açıklamalar sonraki alt bölümlerde verilmektedir.

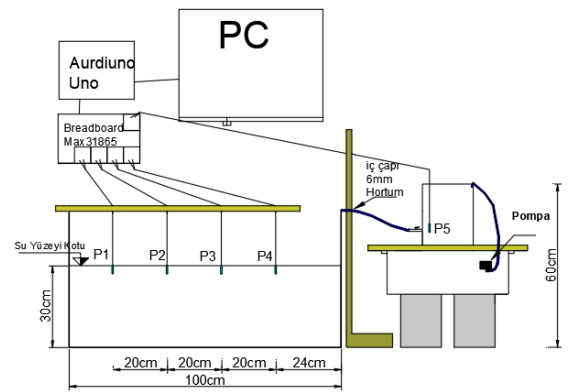
Senaryo Adı	Deşarj Biçimi	Deşarj Yüksekliği	Açıklama
Senaryo 1	Serbest Düşü (SD)	50cm	Su yüzeyine 20 cm yükseklikten serbest düşü ile yapılan deşarj
Senaryo 2	Yüzeye Paralel Deşarj (YPD)	30cm	Su yüzeyine paralel olarak yapılan deşarj
Senaryo 3	Geniş Açıklıkla Deşarj (GAD)	30cm	Su yüzeyine paralel olarak geniş açıklıkla yapılan deşarj

2.2.1 Senaryo 1 Serbest Düşü

Senaryo 1’de kullanılan yerleşimini gösteren fotoğraf Şekil 3.a’da, yerleşimin açıklamalı çizimi de Şekil 3.b’de verilmektedir. Termal su dolu tanktaki serbest yüzey kotu deşarj ortamı olarak kullanılan deney tankının tabanına göre + 0,90m olacak şekilde doldurulmuştur. Deneyde 4 adet sıcaklık ölçüm probu tankın içerisinde, 1 adet prob ise deşarj tankının içerisinde olmak üzere toplamda 5 prob kullanılmıştır. Atık suyun hava ile temasını ve su yüzeyine çarptırılarak dağılmasını sağlayıp daha fazla ısıl seyrelme oluşturulmak istenmiştir. Deney sırasında ortam ile ilgili bilgiler Tablo 1’ verilmiştir.

Şekil 3.a. Deney Sisteminin Görünümü

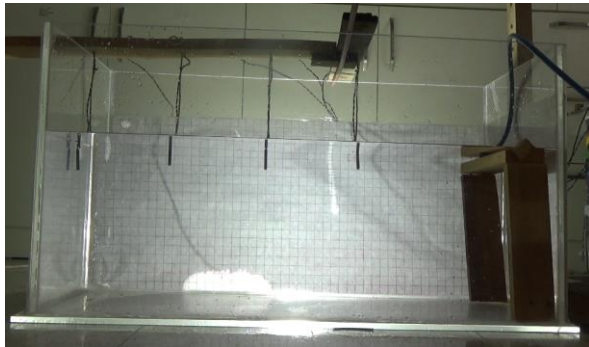
Şekil 3.b. Şematik Açıklaması

Tablo 1. Senaryo 1 çalışma koşulları

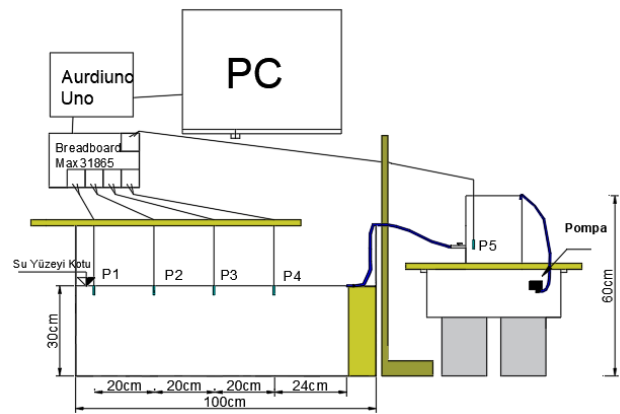
Parametre	Birim	Değer
Ortam (Laboratuvardaki İç Ortam Hava) Sıcaklığı	C°	20,6
Deşarj Edilen Su Sıcaklığı	C°	31,8
Alıcı Ortam Sıcaklığı	C°	17,06
Atık Suyun Musluk Kotu (Yere Göre)	cm	77
Atık Su Kotu (Yere Göre)	cm	90
Tanktaki Suyun Kotu	cm	32
Deşarj Edilen Su ile Tanktaki Suyun Kot Farkı	cm	58
Deşarj Hortumunun Yerden Yüksekliği	cm	52,5
Deşarj Edilen Hortum Çapı	mm	6
İlk Proben Jet Çıkış Noktasına Olan Uzaklığı	cm	24
Nem	%	33
Tanktaki Suyun İletkenliği	µS/cm	332
Atık suyun İletkenliği	µS/cm	386

2.2.2 Senaryo 2 Yüzeye Paralel Deşarj

Senaryo 2’de kullanılan yerleşimini gösteren fotoğraf Şekil 4.a’da, yerleşimin açıklama çizimi de Şekil 4.b’de verilmektedir. Su yüzeyine paralel ısıl deşarj yapılan bu deney de deşarj hortumunun sabit durması için 30cm kotunda tahtadan yapılmış bir aparat kullanılmıştır. Bu aparat sayesinde deşarj hortumunun her zaman aynı konumda kalması sağlanmıştır. Bu senaryo kapsamında deney sistemine ait detaylı açıklamalar Tablo 2 de sunulmuştur.

Şekil 4.a. Deney Sisteminin Görünümü

Şekil 4.b. Şematik Açıklaması

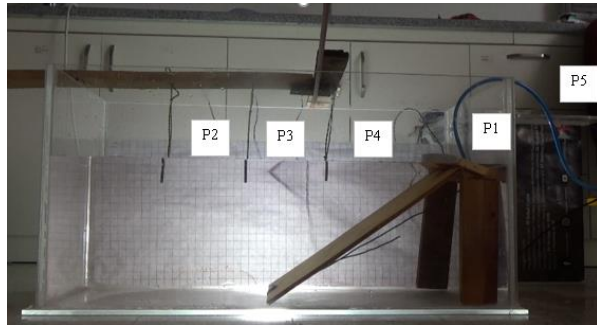
Tablo 2. Senaryo 2 çalışma koşulları

Parametre	Birim	Değer
Ortam (Laboratuvardaki İç Ortam Hava) Sıcaklığı	C°	18,1
Deşarj Edilen Su Sıcaklığı	C°	32,16
Alıcı Ortam Sıcaklığı	C°	16,98
Atık Suyun Musluk Kotu (Yere Göre)	cm	36
Atık Su Kotu (Yere Göre)	cm	60
Tanktaki Suyun Kotu	cm	32

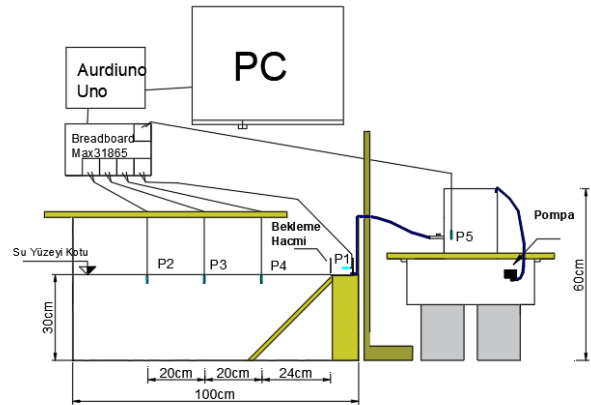
Deşarj Edilen Su ile Tanktaki Suyun Kot Farkı	cm	28
Deşarj Hortumunun Yerden Yüksekliği	cm	32
Deşarj Edilen Hortum Çapı	mm	6
İlk Probun Jet Çıkış Noktasına Olan Uzaklığı	cm	24
Nem	%	33
Tanktaki Suyun İletkenliği	$\mu\text{S}/\text{cm}$	332
Atık suyun İletkenliği	$\mu\text{S}/\text{cm}$	374

2.2.3 Senaryo 3 Geniş Açıklıkla Deşarj

Senaryo 3'te kullanılan yerleşimini gösteren fotoğraf Şekil 5.a'da, yerleşimin açıklamalı çizimi de Şekil 5.b'de verilmektedir. Senaryo 3 için kavanoz kapağının etrafını su sızdırmaz bant ile sarılarak bir hazne yapılmıştır. 37mm genişliğinde olan su sızdırmaz bant üzerine 7mm çapında 3 adet delik delinmiştir. Üç deliğin orta noktası ile aynı ekseninde olan 12mm çapında deşarj hortumunun girebileceği bir delik açılmıştır. Bu sayede 3,5cm yüksekliğinde 8,5cm çapında ikincil bir hazne elde edilmiştir. Atıksu tankından gelen atıksu yapmış olduğumuz ikincil haznede birikmesi ile deşarj suyunun hava ile temas süresi artırılmıştır. Atık suyun dibe çökmesini engellemek ve yayılımını artırmak için 30 derecelik açı ile bir tahta plaka koyulmuştur. Deşarj tankının içerisinde 3 tane sıcaklık sensörü, ikincil haznenin içinde 1 tane sıcaklık sensörü ve atıksu tankının içerisinde 1 tane sıcaklık sensörü olmak üzere toplamda 5 tane sıcaklık sensörü kullanılmıştır. Yerleştirilen ilk prob deşarj hortumunun ucuna uzaklığı 24cm olacak şekilde, kalan problemlerin 20cm aralıklarla yerleştirilmesi ile problemler deney tankının içerisine yerleştirilmiştir.

Şekil 5.a. Deney Sisteminin Görünümü

Şekil 5.b. Şematik Açıklaması

Tablo 3. Senaryo 3 çalışma koşulları

Parametre	Birim	Değer
Ortam (Laboratuvardaki İç Ortam Hava) Sıcaklığı (°C)	C°	18,1
Deşarj Edilen Su Sıcaklığı (°C)	C°	31,98
Alıcı Ortam Sıcaklığı (°C)	C°	16,9
Atık Suyun Musluk Kotu (Yere Göre) (cm)	cm	36
Atık Su Kotu (Yere Göre) (cm)	cm	60
Tanktaki Suyun Kotu (cm)	cm	32
Deşarj Edilen Su ile Tanktaki Suyun Kot Farkı (cm)	cm	28
Deşarj Hortumunun Yerden Yüksekliği (cm)	cm	32

Deşarj Edilen Hortum Çapı (mm)	mm	6
İlk Proben Jet Çıkış Noktasına Olan Uzaklığı(cm)	cm	24
Nem (%)	%	33
Tanktaki Suyun İletkenliği	µS/cm	332
Atık suyun İletkenliği	µS/cm	374

2.3 DENKLEMLER

Deneylerde elde edilen zamana bağlı sıcaklık değerleri bilgisayara aktarıldıktan sonra seyrelme yüzdesi hesaplanırken aşağıda (1) denkleminde gösterildiği gibi; P1, P2, P3, P4 poplarından elde edilen verilerin zamana bağlı sıcaklık değişimleri hesaplanmış, daha sonra elde değer edilen atık suyun sıcaklığına (P5 probundan elde edilen sıcaklık verilerinin ortalama değerine) bölünmüştür. Elde edilen bu oran, 100 ile çarpılarak yüzdelik seyrelmesi bulunmuştur, elde edilen verilerin zamana bağlı grafikleri Şekil 6, Şekil 8 ve Şekil 10'da çizilmiştir. Tüm senaryolarda jet çıkış noktasına (hortumunun çıkış noktasına) sabit uzaklıkta olan P2, P3 ve P4 problemlerinin olduğu bölgelerdeki seyrelme yüzdeleri karşılaştırılabilmesi için aşağıda (2) denklem kullanılmıştır. Senaryo 1' de bulunan P2, Senaryo 2' de bulunan P2, Senaryo 3' te bulunan P2 problemlerinin birim zamana bağlı grafikleri Şekil 14'te gösterilmiştir. Jetin çıkış ve deşarj tankının çeperine değdiği toplam sürenin problemlerinin deney esnasında gönderdiği hem sıcaklık hem de zaman verilerinin n. saniyedeki süre ile bölünmesiyle elde edilmiştir. P3 ve P4 problemleri içinde aynı teknik kullanılmıştır, P3 problemlerinin birim zamana bağlı seyrelme grafikleri Şekil 13'te ve P4 problemlerinin birim zamana bağlı seyrelme grafikleri Şekil 12'de gösterilmiştir. Şekil 7, Şekil 9 ve Şekil 11'de problemlerin konuma göre ortalama seyrelme yüzdeleri verilmiştir.

$$S_t = \frac{(P_A - P_t)}{P_A} \cdot 100 \quad (1)$$

S_t: seyrelme yüzdesi, P_A: atık suyun sıcaklığı, P_t: probun ölçtüğü değerin zamansal değerini ifade etmektedir.

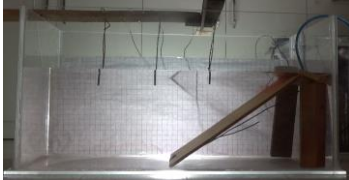
$$t/T_t = \frac{t_n}{t} \quad (2)$$

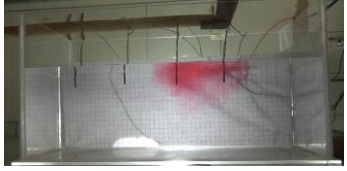
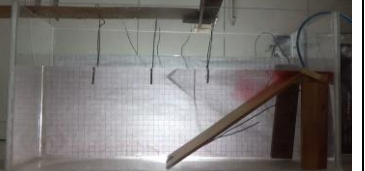
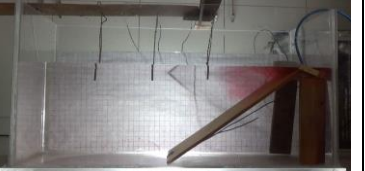
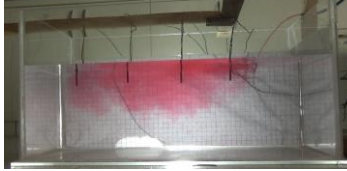
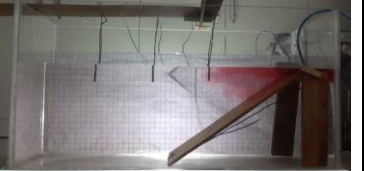
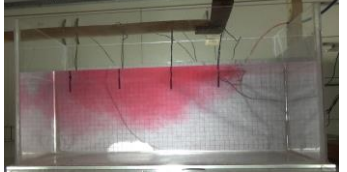
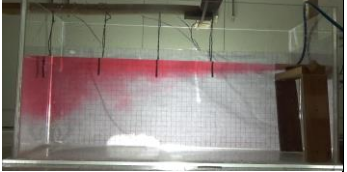
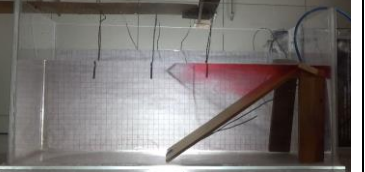
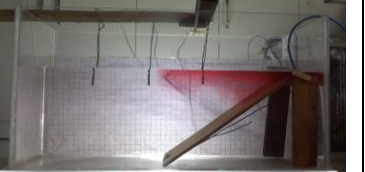
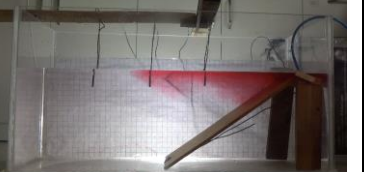
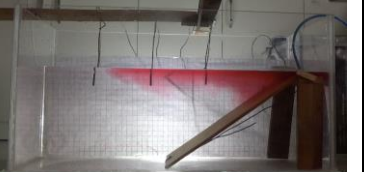
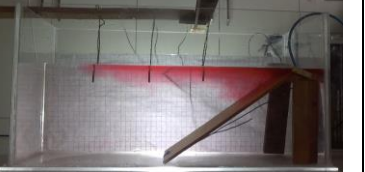
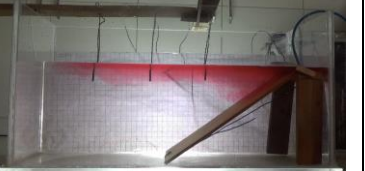
t/T_t: birim zaman, t_n: deney de problemlerin veri gönderdiği herhangi bir zaman t: deney süresi

3. BULGULAR

Tüm senaryolarda jet çıkış anı t=0 sn olarak kabul edilerek, 10 saniye aralıklarla deney düzeneğinin fotoğrafları tankın çeperine çarptığı ana kadar çekilip Tablo 4'te gösterilmiştir.

Tablo 4. Deney süresince zamana bağlı olarak termal bulutların görünüşü

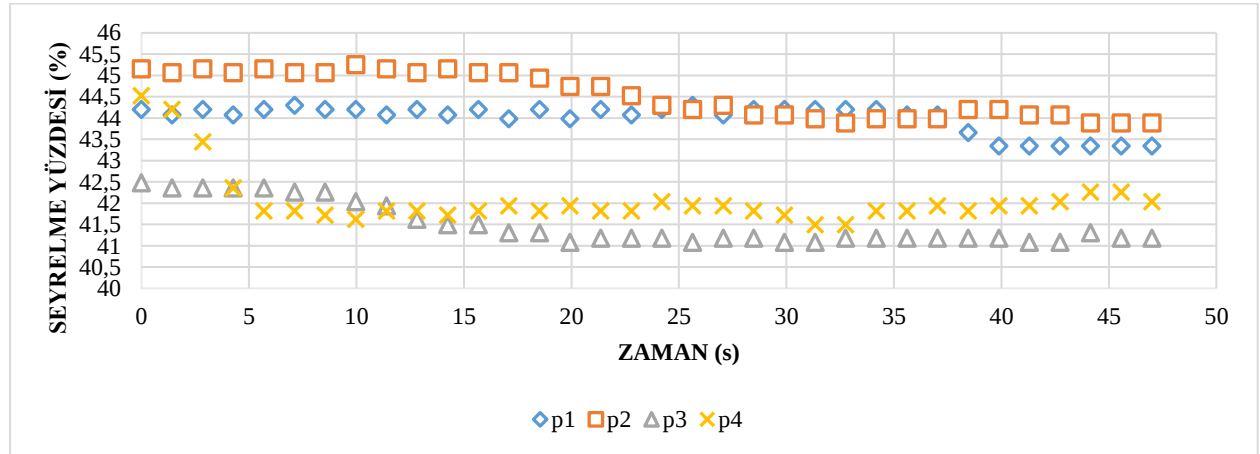
	Senaryo 1	Senaryo 2	Senaryo 3
t = 0 sn			

t = 10 sn			
t = 20 sn			
t = 30 sn			
t = 40 sn			
t = 50 sn			
t = 60 sn			
t = 70 sn			
t = 80 sn			
t = 90 sn			

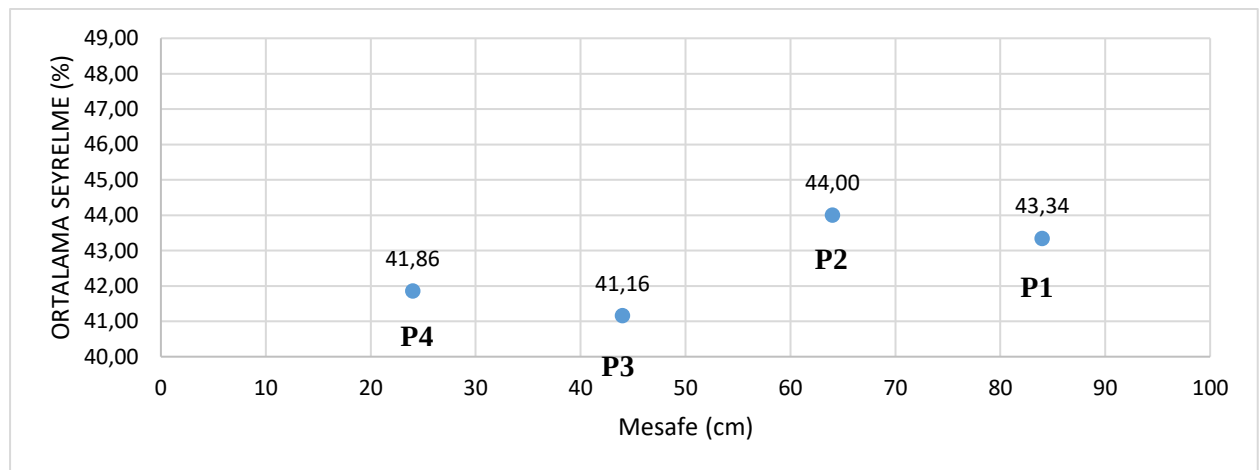
t = 100 sn			
------------	--	--	---

3.1 Senaryo 1 Bulgular

Senaryo 1 su yüzeyine serbest düşüş deşarj deneyinde yapılan deneysel çalışmalarla elde edilen veriler Şekil 6 ve Şekil 7 gösterilmiştir. Zamana bağlı seyrelme grafikleri Şekil 6'da gösterilmiştir. Atık su bulutunun ilk çarptığı sıcaklık sensörünün (P4 sıcaklık sensörü) seyrelme oranı zamanla %44,5'ten başlayıp %42'de, P3 konumunda seyrelme oranı %42,4'ten başlayıp %41,2'de, P2 konumunda seyrelme oranı %45,2'den başlayıp %44'te, P1 konumunda seyrelme oranı %44,2'den başlayıp %43,4'te bitmiştir. Jet çıkış noktasından uzaklaştıkça P4, P3, P2, P1 sıcaklık sensörlerinin konumlarındaki ortalama seyrelme Şekil 7'te gösterilmiştir. Senaryo 1 deneyinin sonucunda seyrelmenin en fazla %44 oranında P3 sıcaklık sensörünün konumunda gerçekleştiği ve seyrelmenin en az %41,16 oranında P2 konumunda gerçekleştiği belirlenmiştir. P4 konumunda seyrelmenin, P3 konumunda seyrelmeye oranla az olmasının sebebi, P4 sıcaklık sensörünün termal bulutların içerisinde kalmamasından kaynaklıdır. P2 konumunda seyrelmenin, P1 konumundaki seyrelmeden fazla olmasının sebebi, P1 sıcaklık sensörünün deşarj tankının çevresine yakın olmasıdır.

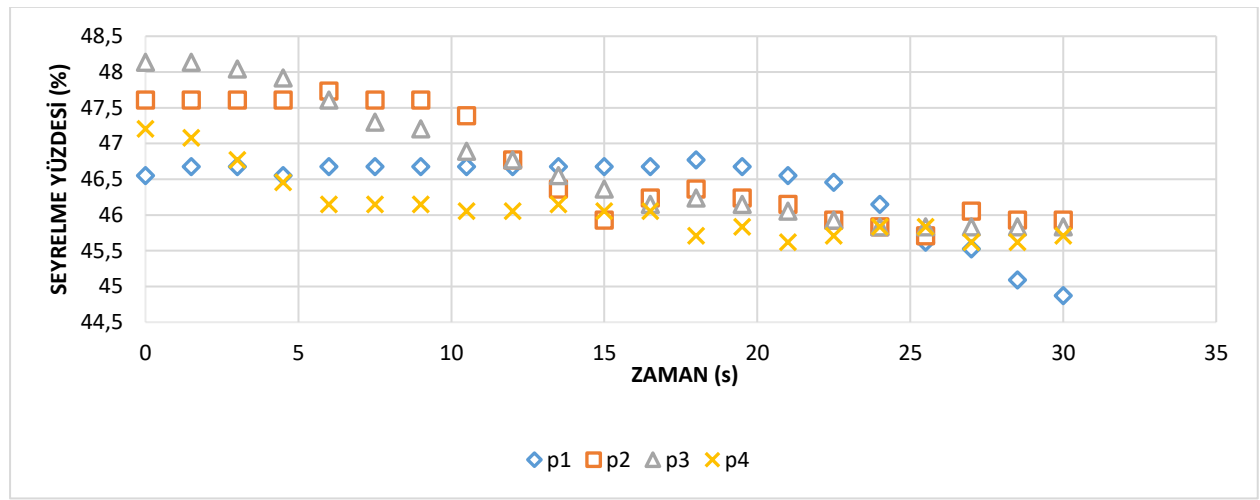
Şekil 6. Senaryo 1 de P1, P2, P3, P4 Sıcaklık sensörlerinin bulundukları noktalarındaki zamana bağlı seyrelme yüzdeleri

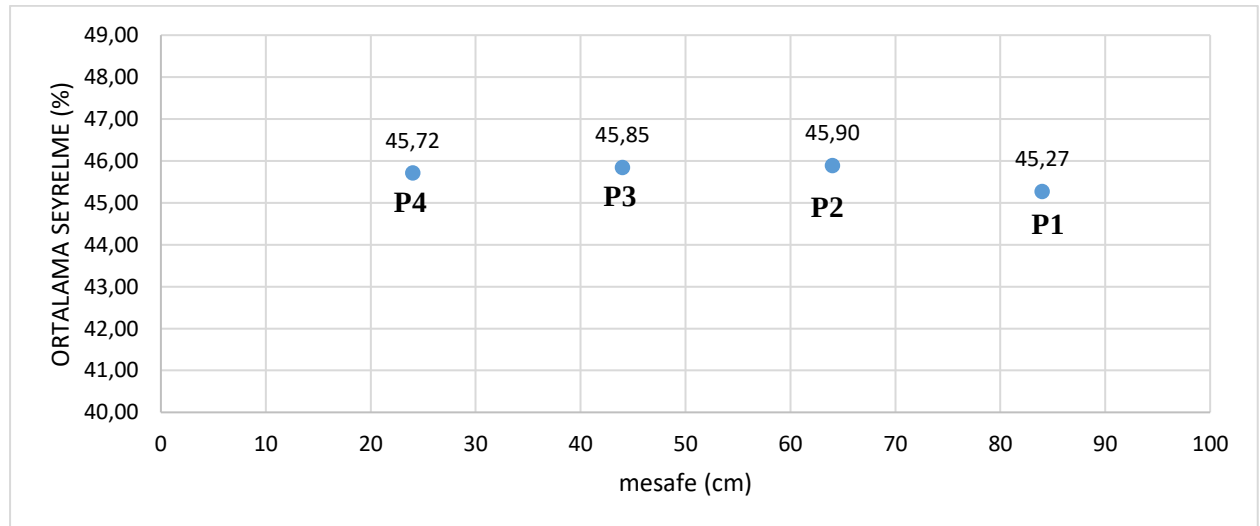
Şekil 7. Problemlerin bulundukları noktalarındaki ortalama seyrelme yüzdeleri

3.2 Senaryo 2 Bulgular

Senaryo 2 su yüzeyine paralel ısıl deşarj deneyinde yapılan deneysel çalışmalarla elde edilen veriler Şekil 8 ve şekil 9'da gösterilmiştir. Zamana bağlı seyrelme grafikleri Şekil 8'de gösterilmektedir. Atık su bulutunun ilk çarptığı sıcaklık sensörünün (P4 sıcaklık sensörü) seyrelme oranı %47,2'den başlayıp %45,8'de, P3 konumunda seyrelme oranı %48'den başlayıp %45,9'da, P2 konumunda seyrelme oranı %47,5'den başlayıp %46'da, P1 konumunda seyrelme oranı %46,5'te başlayıp %44,9'da bitmiştir. Jet çıkış noktasından uzaklaştıkça P4, P3, P2, P1 sıcaklık sensörlerinin konumlarındaki ortalama seyrelme Şekil 9'da gösterilmiştir. Senaryo 2 deneyi sonucunda seyrelmenin en fazla %45,9 oranında P3 konumda gerçekleştiği ve seyrelmenin en az %45,27 oranında P1 konumunda gerçekleştiği belirlenmiştir. Teorik ve deneysel tutarlılık sağlanmıştır. P1 noktasında seyrelmenin az olmasının nedeni, çeper ile P1 sıcaklık sensörü arasındaki mesafenin çok az olmasıdır.

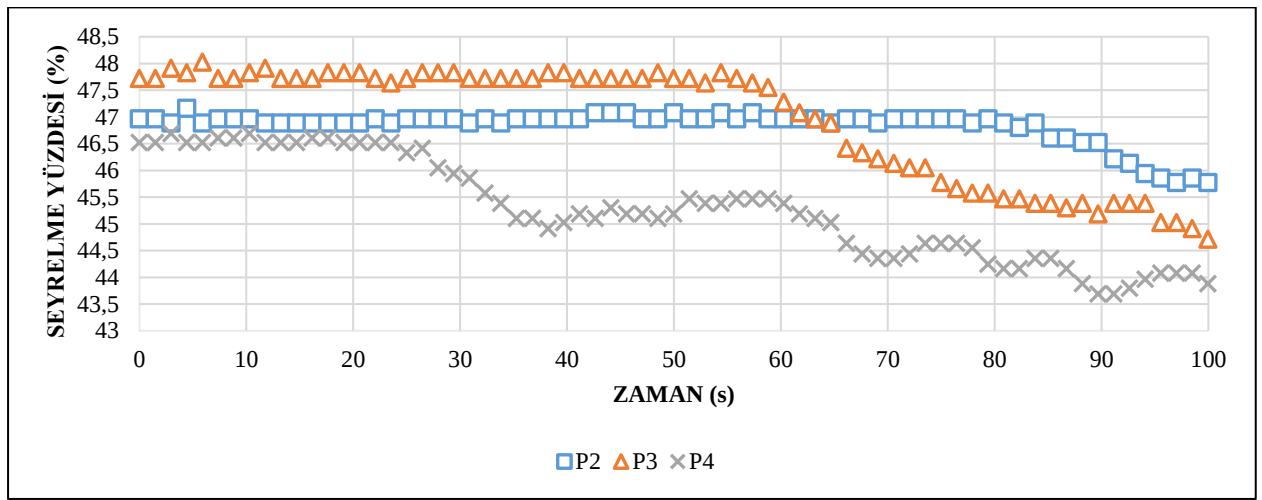
Şekil 8. Senaryo 2 'de P1, P2, P3, P4 Sıcaklık sensörlerinin bulundukları noktalardaki zamana bağlı seyrelme yüzdeleri

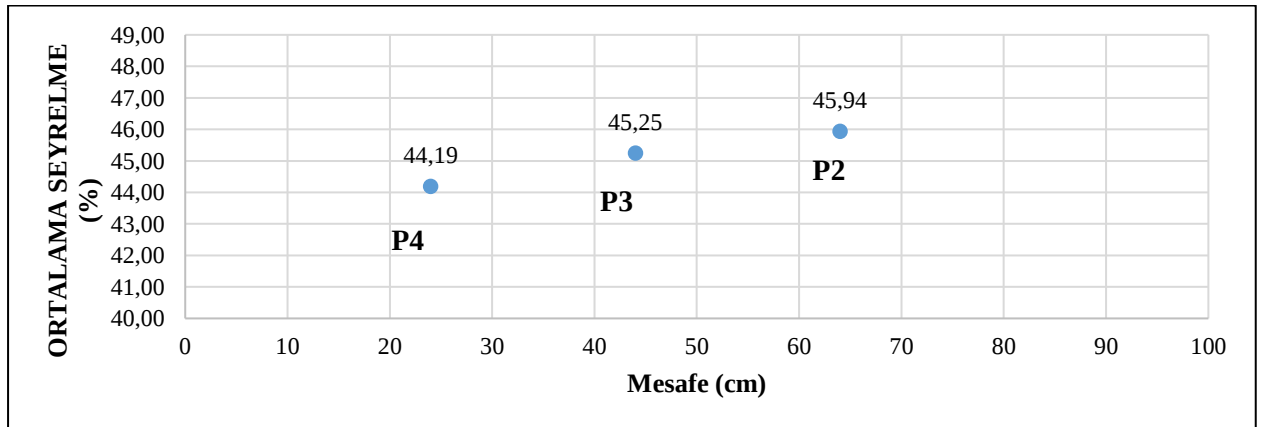
Şekil 9. Probların bulundukları noktalardaki ortalama seyrelme yüzdeleri

3.3 Senaryo 3 Bulgular

Senaryo 3 Geniş Açıklıkla Deşarj deneyinde elde edilen veriler Şekil 10 ve Şekil 11’de gösterilmiştir. Zamana bağlı seyrelme grafikleri Şekil 10’da gösterilmiştir. Atık su bulutunun ilk çarptığı sıcaklık sensörünün (P4 sıcaklık sensörü) seyrelme oranı %46,5’tan başlayıp %43,8’de, P3 konumunda seyrelme oranı %48’den başlayıp %44,9’da, P2 konumunda seyrelme oranı %47’den başlayıp %45,8’de bitmiştir. Jet çıkış noktasından uzaklaştıkça P4, P3, P2, P1 sıcaklık sensörlerinin konumlarındaki ortalama seyrelme Şekil 11’de gösterilmiştir. Senaryo 3 deneyinin sonucunda seyrelmenin en fazla %45,94 oranında P2 konumunda gerçekleştiği ve seyrelmenin en az %44,19 oranında P4 konumunda gerçekleştiği belirlenmiştir. Jet çıkış noktasından uzaklaştıkça seyrelmenin artması gerekmektedir. Senaryo 3’te teorik ve deneysel tutarlılık sağlanmıştır.

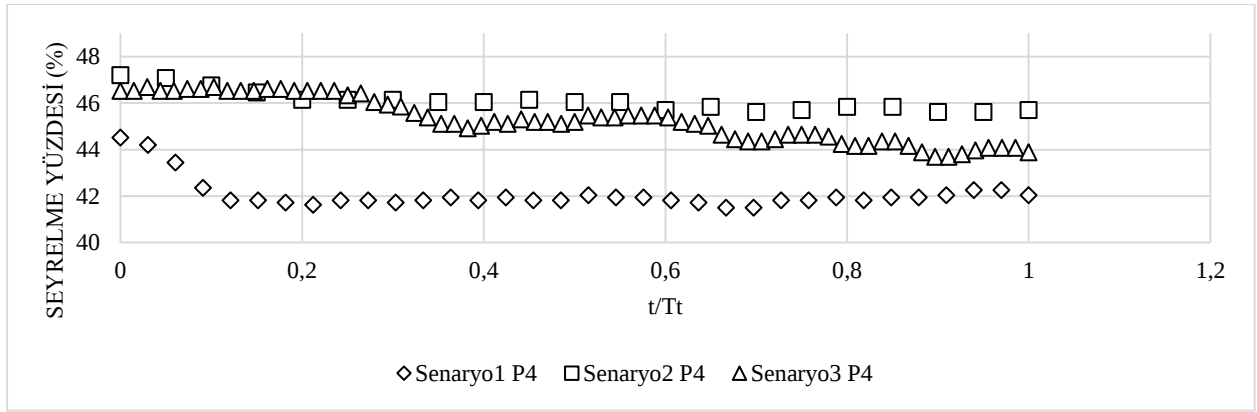

Şekil 10. Senaryo 3'te P2, P3, P4 Sıcaklık sensörlerinin bulundukları noktalardaki zamana bağlı seyrelme yüzdeleri

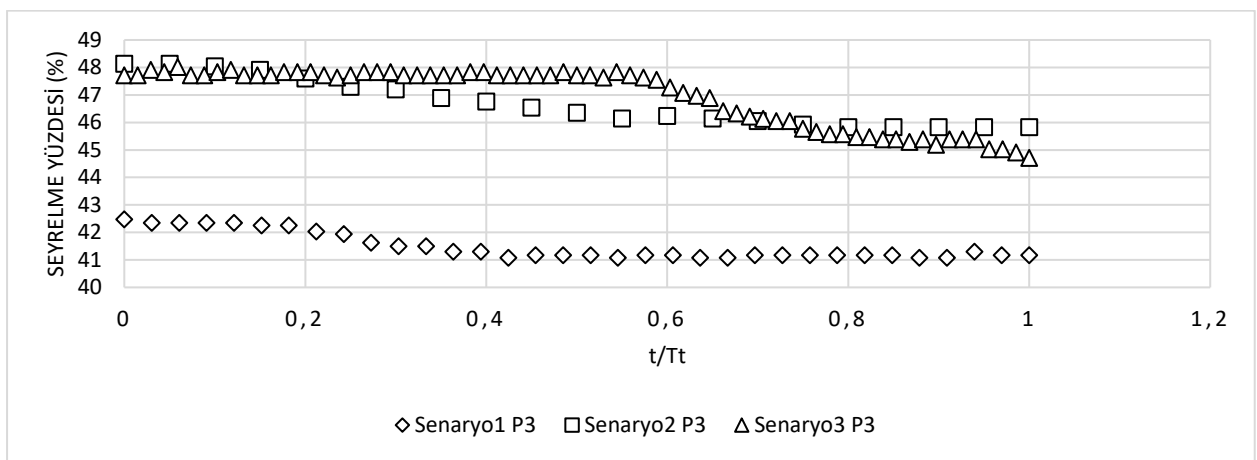

Şekil 11. Senaryo 3'te problemlerin bulundukları noktalardaki ortalama seyrelme yüzdeleri

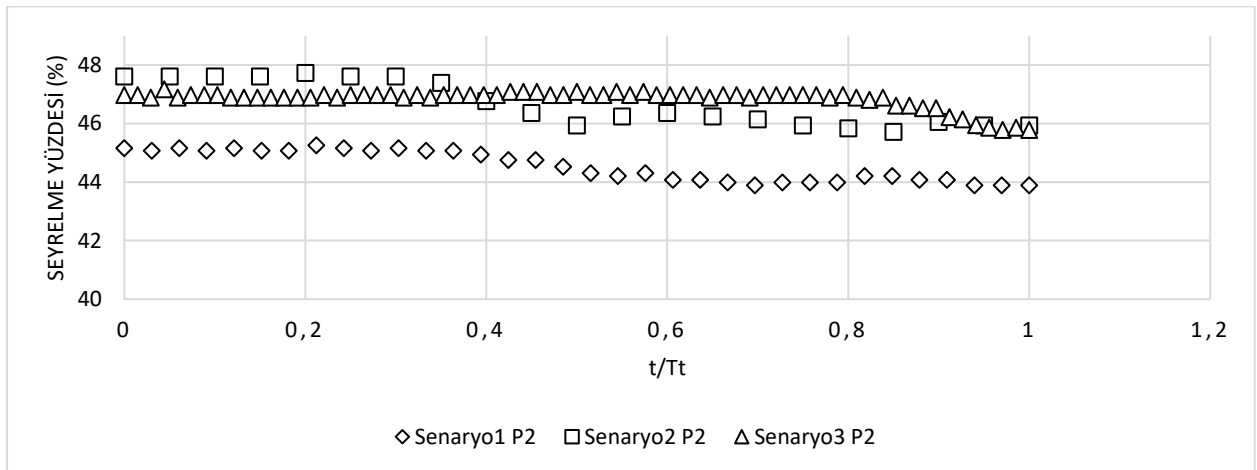
Sıcaklık sensörlerinin su jetinin içerisine konularak elde edilen sıcaklık verileri, birbirine paralel sıcaklık sensörlerinin jetin merkezinde olduğu kabul edildi. Sıcaklık ölçümleri sırasında hem termal bulut hem de problemlerde oluşabilecek şekil bozuklukları ihmal edildi. Suyun sıcaklığının homojen dağıldığı kabul edilmiştir.

Şekil 12. Tüm senaryoların karşılaştırmalı seyrelme durumu

Şekil 13. Tüm senaryoların karşılaştırmalı seyrelme durumu

Şekil 14. Tüm senaryoların karşılaştırmalı seyrelme durumu

4. TARTIŞMA

Yapılan deneysel çalışma kapsamında yapılan üç farklı senaryoya göre aşağıdaki sonuçlar elde edilmiştir. Deney sistemi tasarlanırken tank çeperine termal bulutlar çarptığı anda senaryo tamamlanmış olacak. Tablo 4'te görüldüğü gibi senaryoların zamana bağlı termal bulutların konumu gösterilmiştir. Senaryo 1'de 47 saniyede 80cm, Senaryo 2'de 30 saniyede 76cm, Senaryo 3'te 100 saniyede 76cm yol almıştır. Senaryo 1'de oluşan jetlerin hızı 0,0172m/s, Senaryo 2'de oluşan jetlerin hızı 0,0253m/s, Senaryo 3'te oluşan jetlerin hızı ise 0,0076m/s olarak hesaplanmıştır. Jetlerde, itici güç akışkanın momentumu ve termal bulutlarda ise atık su ile deşarj tankının içerisinde bulunan sıvıların yoğunluk farkları etkilidir. Alıcı ortama yapılan deşarjlarda, jet momentumu ve yüzdürme kuvvetleri etkilidir. Başlangıçta akım çıkış jetinin momentumu ile hareket eder ancak momentumunu kaybeden sıcak su bulutu, alıcı ortamdaki sıcaklık farkından kaynaklanan yoğunluk farkı sebebiyle yüzdürme kuvvetlerinin etkisinde seyrilme sürecini tamamlar. Carvalho vd. (2002) tarafından işaret edildiği gibi kıyıda yapılan sıg su bölgesindeki deşarjın seyrilmesinin derinden yapılan deşarja göre sınırlı kaldığı deneylerde de ölçülmüştür. Yapılan çalışmalara göre en iyi seyrilmenin su yüzeyine paralel (Senaryo 2) şekilde yapılan deşarj olduğu saptanmıştır. Bunun nedeni yatayda oluşturulan jetlerin momentumunun yüksek olması ve bu yüksek momentumun katı yüzeylerle etkileşiminin sınırlı olması ile sürekliliğini koruyabilmesi ve böylece termal bulutların daha fazla alana dağılmasıdır. Bundan dolayı atık su daha fazla alana yayılarak hava ile temas yüzey alanı artırılmış, temas alanı artışı için seyrilme oranı da artmıştır. Eşdeğer sıcaklık farkında serbest düşüş ile deşarj (Senaryo 1) yapılması durumunda jetler potansiyel enerjinin kinetik enerjiye dönüşmesi nedeni ile daha düşük kota doğru daha hızlı jetler oluşacak ve suyun dibine doğru hız kazanacak, jetin yataydaki momentumundan kaynaklanan yatayda da bir hız elde edecektir. Yerçekimi kuvveti etkisiyle suyun dibine senaryo 2'den daha fazla batarak termal bulutların daha derine ulaşmasını sağlamıştır. Bundan dolayı seyrilme yüzeye paralel (senaryo 2) ve geniş açıklıkla deşarj ile deşarj senaryolarından daha az seyrilme sağladığı ölçülmüştür. Senaryo 3'te verilen durumda sıcak su kütlesi küçük bir hacimde birikerek tank içine geçiş yaptığında birikme bölgesinde sıcaklık zamansal olarak artmıştır. İkincil haznede açılan üç tane deliğin alanı, hortumun kesit alanından büyük olduğu için $Q=V.A$ formülünden debinin sabit olduğu bilindiğine göre hız ve alan ters orantılıdır. Senaryo 3'te çıkış noktasının alanı büyük olduğu için atık suyun hızı Senaryo 1 ve Senaryo 2'ye göre daha düşüktür. Bundan dolayı oluşan jetlerin momentumu düşüktür, termal bulutun yayılması daha az olduğu için seyrilme senaryo 2'ye göre daha az, Senaryo 1' göre daha fazladır. Deneysel çalışma sonucunda Senaryo 2'nin en fazla, Senaryo 1' in en az seyrilme sağladığı görülmüştür. Termal deniz deşarjında sıcak suyun ölü bölge oluşturularak beklemesine engel olunmalıdır. Sıcak su deşarjında alıcı ortama çıkış yapan jetin ilk hareket bölgesinde (senaryo 2 P4 ve P3 problemleri) seyrilme oranı hesaplanmıştır ancak bu bölgede jetin hızından kaynaklı olarak sıcak su bulutu dağılamamakta ve problemlerin ölçebileceği bir hacim oluşturulamamaktadır. Bu tür jet deşarjında ölçüm ve izleme noktalarının bölgesel durum ve deşarj olan sıcak su jetinin etki mesafesi gözetilerek planlanması önem arz etmektedir.

5. SONUÇLAR

Deneylerle elde edilen bulgulara ve mevcut literatür ile yapılan karşılaştırmalara istinaden aşağıdaki sonuçlar ön plana çıkmaktadır. Termal seyrilme veriminin iyileştirilmesi için deneysel çalışmalar ve saha ölçümleri karşılaştırmalı durumlar için limitlidir. Bu konuda daha fazla araştırma yapılmasına gerek vardır. Deneylerde kullanılan deşarj ortamının sınırlı bir alıcı ortam olması uzun süreli deşarj durumundaki olası etkilerin gözlenmesine imkân sağlamamaktadır ve bu durum ileri araştırma konularında mutlaka ele alınması gereken bir noktadır. Su yüzeyine paralel şekilde hareket eden bir sıcak su jeti ve oluşturduğu bulutun seyrilme durumu diğer alternatiflere göre daha iyi olduğu ölçülmüştür. Bunu nedeninin hava ile temas süresi daha fazla ve hızı da diğer senaryolardan daha fazla olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Derinden yapılacak bir deşarjın eşdeğer bir derinlik kısmında yüzeye paralel yapılması ile ilgili çalışmalara önem verilmesi çevrenin korunması açısından önemlidir.

6. TEŞEKKÜR BÖLÜMÜ

Deney sisteminde kullanılan sıcaklık sensörlerinin temin edilmesi konusunda bize yardımcı olan Envita Su Analiz Sistemleri Ltd. Şti. şirketinin sahibi Sayın İbrahim BOSTANCI 'ya teşekkür eder ticari hayatında başarılarının devamını dileriz.

REFERANSLAR

- [1] Zuuh. (2023, ocak 8). Zuuh Web Sitesi: <https://www.zuuh.net/deniz-nedir-ozellikleri/> adresinden alındı
- [2] The United Nations World Water Development Report (WWDR) 2021, published by UNESCO on behalf of UN-Water
- [3] Nemlioğlu, S. (2003). Soğuk Deşarjda Birinci Seyrelmenin İncelenmesi, Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 1-7.
- [4] Djamaa, F. (2016). Sığ Sulara Boşaltım Yapan Isıl Deniz Deşarjlarının Birinci Seyrelmesinin İncelenmesi. Çevre Mühendisliği Anabilim Dalı. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- [5] Inan, Asu & Yılmaz, Nihal. (2018). Sıcak su deniz deşarjlarının yakın alan dağılımının modellenmesi. Journal of the Faculty of Engineering and Architecture of Gazi University. 33. 875-886. 10.17341/gazimmfd.416390.
- [6] Gürpınar, E., 1995, Çevre Sorunları, 3. Baskı, Der Yayınları, No.74, İstanbul.
- [7] Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği. (2004, 31 Aralık). Resmi Gazete (Sayı: 25687).
- [8] Carvalho, J.L.B., Roberts, P.J.W., Ronaldo, J. (2002). Field Observations of Ipanema Beach Outfall. Journal of Hydraulic Engineering, 128(2),151-160.
- [9] Roberts, P. J. W. (1999). Modelling Mamala BayOutfall Plumes.I: Near Field.Journal of Hydraulic Engineering, 125(6),564-573.
- [10] Kanberli, M. (2003). Deniz Deşarjında Seyrelme Modellemesi, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara, 2-7.
- [11] Alıcı Ortamlara Atıksu Deşarj Standartları ve Kirletme. (2011,31 Aralık). Resmî Gazete
- [12] Gefen A. Consequences of imbalanced joint-muscle loading of the femur and tibia: from bone cracking to bone loss. In: Leder RS, editor. 25th Annual International Conference of the IEEE: Engineering in Medicine and Biology Society. Proceedings; 2003 Sep 17-21; Cancun (Mexico): IEEE; 2003; 1827-1830.
- [13] Mow, V. C., Gu, W. Y. and Chen, F. H. (2005). Structure and Function of Articular Cartilage and Meniscus. In: Mow, V. C. & Huiskes, R. (eds.) Basic Orthopaedic Biomechanics & Mechano-Biology. 3rd ed. Philadelphia, USA: Lippincott Williams & Wilkins.